

Betragtning af formel Natur, som har temmelig stor Betydning, idetmindste for mig. Det er ofte blevet fremhævet baade fra Regjeringsens Side og fra Rigsdagens Side, at det er mindre correct i constitutionel Henseende, at der fra Thingets Side foreslaaes Bevillinger, som gaae ud over, hvad Regjeringen har forlangt. Her er der vel ikke Tale om en umiddelbar Bevilling; men det er et Forhold, der ligger saa nær, at det fuldstændig kan stilles ved Siden af en Bevilling, ja paa en Maade gaaer det endnu videre; thi hvad der her er Tale om, er vel ikke en Bevilling, men en Verel, som vi udstede paa fremtidige Finantslove, hvorved vi paatage os en Byrde, som vi lægge mindre Vægt paa i dette Dieblif, fordi vi ikke skulle udrede den nu, men som vil tynge paa Fremtiden, naar vi skulle udrede den, og den Tid er temmelig nær. Det er ikke Regjeringen, som har forlangt denne Verel udstedt, saaledes som Tilfældet har været med de af Regjeringen foreslaaede Jernbaner; men det er fra Udvalgets Side, at denne Verel er kommen til os. Jeg har anseet det for meget uheldigt, at dette allerede engang tidligere er skeet, netop ved Loven af 24de April 1868, hvor Regjeringen kun forlangte bevilget Summen til en Bendsysselfbane og til en Silkeborgbane; men den paagældende Minister, den forrige Indenrigsminister, sagde dengang, at naar vi bevilgede en Cøbenhavn, vilde vi senere her ganske vist komme til at anlægge en Vest- og en Sydbane; men jeg forlanger ikke Penge dertil nu, sagde han; men Thinget svarede: Vi ville strax bevilge Pengene. Den høitærede Minister har i denne Sag baaret sig ad næsten paa samme Maade. Han har vel ikke forlangt Pengene til Ribebanen, men han har antydet, at en Ribebane vilde være hensigtsmæssig, og tilføjet Beregninger af samme. Videre er imidlertid den høitærede Minister ikke gaaet, og jeg troer, at det er urigtigt af Udvalget at gaae videre end Ministeren i saa Henseende. Jeg troer, at den ærede Ordfører tildeels vil

give mig Ret deri; thi en Antydning fra hans Side gif unægtelig i samme Retning. Han antydede, at Udvalget paa en vis Maade var gaaet ud over sin Opgave, der egentlig indskrænkede sig til at drøfte Retningen af den sydhjdske Jernbane, og at dette Forslag, som er stillet under Nr. 3, gif ud over den Opgave, som var Udvalget anvist. Jeg troer, at det har været urigtigt fra Udvalgets Side at opstille Forslaget, og vil være ligesaa urigtigt fra Thingets Side at vedtage det, og jeg troer ikke engang, at den høitærede Minister, naar han vil handle fuldstændig constitutionelt correct, kan modtage et saadant Forslag. Det Exempel, som han har fra sin Forgængers Tid, kan ikke ophæve den Mangel paa constitutionel Correcthed, som findes deri. Hvad mit Forslag angaaer, saa kan ganske vist den samme Indvending reises dertimod som mod Udvalgets; men jeg vil bemærke, at det kun er stillet som et Modforslag til Udvalgets, og at jeg aldrig vilde være falden paa at stille det, dersom Udvalget ikke var fremkommet med sit Forslag; men efterat Udvalget er fremkommet med sit Forslag, og jeg veed fra første Behandling, at ikke saa Stemmer have udtalt sig i samme Retning, har jeg sølt Opfordring til efter min Stilling ved første Behandling at bringe denne Sag paa Bane i en bestemt Form, end det dengang stod i min Magt. Dette har været Hensigten med det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, og som jeg saaledes tillader mig at anbefale til det høit Thing.

Indenrigsministeren; Det har glædet mig, at det ærede Udvalgs overbeviende Fleertal i sin Betænkning har sluttet sig til Regjeringens Forslag om Retningen for den sydhjdske Jernbane. Det skulde ogsaa have glædet mig, hvis Udvalget var blevet staaende derved og ikke var fremkommet med Forslag om en Sidebane til Ribe, hvilket bringer mig i en noget vansteltig Stilling. Personlig har jeg været overordentlig velvillig stemt for Alt,